

Den Europæiske Unions Tidende

L 266

Dansk udgave

Retsforskrifter

52. årgang
9. oktober 2009

Indhold

- I Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 923/2009 af 16. september 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1692/2006 om det andet Marco Polo-program for EF-tilskud til forbedring af godstransportsystemets miljøpræstationer (»Marco Polo II«) ⁽¹⁾ 1
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 924/2009 af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 ⁽¹⁾ 11

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 923/2009

af 16. september 2009

om ændring af forordning (EF) nr. 1692/2006 om det andet Marco Polo-program for EF-tilskud til forbedring af godstransportsystemets miljøpræstationer («Marco Polo II»)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 71, stk. 1, og artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I midtvejsevalueringen af 22. juni 2006 med titlen »Hold Europa i bevægelse — Bæredygtig mobilitet på vores kontinent« vedrørende Kommissionens hvidbog fra 2001 om transportpolitikken fremhæves det potentiale, som Marco Polo-programmet, oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1382/2003 af 22. juli 2003 om EF-tilskud til forbedring af godstransportsystemets miljøpræstationer («Marco Polo-programmet») ⁽³⁾, har som finansieringskilde, der tilbyder

alternativer inden for andre transportformer til operatører på overbelastede veje. Marco Polo-programmet er derfor et grundlæggende element i den nuværende transportpolitik.

(2) Hvis der ikke gribes beslutsomt ind, forventes den totale vejgodstransport i Europa at vokse med mere end 60 % frem til 2013. Virkningen heraf vil være en anslået vækst i den internationale vejgodstransport på 20,5 mia. tonkilometer om året frem til 2013 for Den Europæiske Union med negative konsekvenser i form af ekstraomkostninger til vejinfrastruktur, ulykker, overbelastning, lokal og global forurening, miljøskader og usikkerhed i forsyningskæden og i de logistiske processer.

(3) For at kunne håndtere denne vækst kræves en mere omfattende anvendelse af nærskibsfart, jernbanetransport og indlandsskibsfart, end det er tilfældet på nuværende tidspunkt, og det er nødvendigt at stimulere stærke initiativer fra transport- og logistiksektoren, herunder tørhavne og andre platforme, der letter intermodalitet, for at tilskynde til nye tilgange og brug af tekniske innovationer inden for alle transportformer og i forvaltningen heraf.

(4) Det er et mål for Den Europæiske Union at fremme miljøvenlige transportformer, uafhængigt af om dette mål medfører en specifik trafikoverflytnings- eller trafikforebyggelseeffekt i forbindelse med vejgodstransporten.

(5) Ifølge forordning (EF) nr. 1692/2006 ⁽⁴⁾ skulle Kommissionen gennemføre en evaluering af Marco Polo II-programmet (i det følgende benævnt »programmet«) og om nødvendigt fremsætte forslag til ændring af dette program.

⁽¹⁾ Udtalelse af 24.3.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 23.4.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 27.7.2009.

⁽³⁾ EUT L 196 af 2.8.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 328 af 24.11.2006, s. 1.

- (6) I en ekstern evaluering af resultaterne af Marco Polo-programmet blev det vurderet, at dette program ikke ville nå dets mål med hensyn til trafikoverflytning, og der blev givet anbefalinger til forbedring af dets effektivitet.
- (7) Kommissionen har gennemført en konsekvensanalyse af de foranstaltninger, som blev foreslået i den eksterne evaluering, og andre foranstaltninger, der sigter mod at forøge programmets effektivitet. Denne analyse viste et behov for en række ændringer af forordning (EF) nr. 1692/2006 med henblik på at lette deltagelsen af mikrovirksomheder og små virksomheder, sænke projekternes berettigelsestærskler, forøge finansieringsintensiteten og forenkle programmets gennemførelsesprocedurer og administrative procedurer.
- (8) Deltagelsen af mikrovirksomheder og små virksomheder i programmet bør øges ved at tillade enkeltvirksomheder at søge om finansiering og ved at sænke berettigelsestærsklerne for forslag, der forelægges af indlandsskibs-transportvirksomheder.
- (9) Berettigelsestærsklerne for forslag til finansiering bør sænkes og udtrykkes i årlige overflyttede tonkilometer undtagen for fælles læringsprojekter. Disse tærskler bør beregnes på grundlag af hele gennemførelsesperioden for de i bilaget omhandlede projekter uden fastsættelse af en årlig gennemførelsesgrad. Der bør ikke være noget yderligere behov for en specifik tærskel for trafikforebyggelsesprojekter, og der bør fastsættes en minimal varighed for sådanne projekter, katalysatorprojekter og motorveje til søs-projekter.
- (10) Finansieringsintensiteten bør øges ved at indføre en definition på »gods«, som indbefatter transportelementet i beregningen af trafikoverflytningen, og ved undtagelsesvis at tillade forlængelser af den maksimale varighed for projekter med opstartsforsinkelser. Opdateringen af finansieringsintensiteten fra 1 EUR til 2 EUR efter proceduren i bilag I til forordning (EF) nr. 1692/2006 bør afspejles i teksten i det ændrede bilag til nævnte forordning.
- (11) Med henblik på at forenkle gennemførelsen af programmet bør bilag II til forordning (EF) nr. 1692/2006 om finansieringsvilkår for supplerende infrastruktur udgå. Ydermere bør udvalgsproceduren for den årlige udvælgelse af projekter til finansiering afskaffes.
- (12) Der bør indføres en mere detaljeret forbindelse mellem programmet og det transeuropæiske transportnet (TEN-T), der fastsætter rammer for motorveje til søs, og de miljømæssige betragtninger bør udvides til at omfatte alle eksterne omkostninger ved projekterne.
- (13) Forordning (EF) nr. 1692/2006 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (14) Med henblik på at sikre, at de foranstaltninger, der fastlægges i denne forordning, kan gennemføres hurtigt og mest hensigtsmæssigt, bør denne forordning træde i kraft snarest muligt efter dens vedtagelse —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 1692/2006 ændres som følger:

1) I artikel 2 tilføjes følgende litra:

»p) »gods«: omfatter ved beregningen af antallet af tonkilometer, der flyttes væk fra vejene, de transporterede varer, den intermodale transportenhed plus køretøjet, herunder transporterede tomme intermodale transportenheder og tomme køretøjer, hvis disse flyttes væk fra vejene.«

2) Artikel 4, stk. 1, affattes således:

»1. Projekter forelægges af virksomheder eller konsortier, der er etableret i medlemsstater eller deltagende lande, jf. artikel 3, stk. 3 og 4.«

3) Artikel 5 ændres som følger:

a) Stk. 1, litra b), affattes således:

»b) motorveje til søs-projekter; inden for Den Europæiske Union skal sådanne projekter være i overensstemmelse med kendetegnene for motorveje til søs-prioritetsprojektet, der er defineret inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1692/96/EF af 23. juli 1996 om Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet (*)

(*) EFT L 228 af 9.9.1996, s. 1.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. De specifikke finansieringsvilkår og andre krav i forbindelse med de forskellige projekter er fastlagt i bilaget.«

eksterne omkostninger, herunder deres bidrag til at mindske negative miljøvirkninger i forbindelse med nærskibsfart, jernbanetransport og indlandsskibsfart. Der lægges særlig vægt på projekter, der går ud over de juridisk bindende miljøkrav

4) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Offentlig støtte

EF-tilskud til projekter, der er omfattet af programmet, er ikke til hinder for, at der til samme projekter kan ydes offentlig støtte på nationalt, regionalt eller lokalt niveau, for så vidt en sådan støtte er forenelig med de i traktaten fastsatte statsstøtteregler og ikke overskrider de samlede grænser, der er fastsat for hver projekttype i bilaget.«

e) projekternes overordnede bæredygtighed.

Efter at have informeret det udvalg, der er omhandlet i artikel 10, vedtager Kommissionen beslutningen om at yde tilskud.

Kommissionen underretter modtagerne om sin beslutning.«

5) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Forelæggelse af projekter

Projekter forelægges Kommissionen efter de detaljerede regler, der er fastlagt i henhold til artikel 6. De forelagte projekter skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige, for at Kommissionen kan foretage sin udvælgelse i overensstemmelse med artikel 9.

Om nødvendigt yder Kommissionen bistand til ansøgere for at lette deres ansøgningsprocedure, f.eks. ved hjælp af en onlinehelpdesk.«

7) Artikel 14 ændres som følger:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Kommission forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en meddelelse om de resultater, der er opnået med Marco Polo-programmerne i perioden 2003-2010. Kommissionen forelægger denne meddelelse forud for udarbejdelsen af forslaget til et tredje Marco Polo-program og tager konklusionerne i meddelelsen i betragtning ved udarbejdelsen af dette forslag.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»2a. I den i stk. 2 nævnte meddelelse behandles navnlig:

6) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Udvælgelse af projekter med henblik på tilskud

Forelagte projekter bedømmes af Kommissionen. Når Kommissionen udvælger projekter med henblik på tilskud i henhold til programmet, tager den hensyn til følgende:

- de formål, der er omhandlet i artikel 1
- de vilkår, der er fastlagt i den relevante kolonne i bilaget
- projekternes bidrag til aflastning af vejnettet
- de relative miljøfordele ved projekterne og de relative fordele ved projekterne med hensyn til reduktion af de

— virkningerne af denne forordning som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 923/2009 af 16. september 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1692/2006 om det andet Marco Polo-program for EF-tilskud til forbedring af godstransportsystemets miljøpræstationer (»Marco Polo II«) (*)

— de erfaringer, som Forvaltningsorganet for Konkurrenceevne og Innovation (EACI) har opnået med hensyn til programforvaltning

— nødvendigheden af at differentiere efter transportformer i forbindelse med finansieringsvilkårene på grundlag af sikkerheden, miljøpræstationer og energieffektivitet

- effektiviteten af trafikforebyggelsesprojekter
  - nødvendigheden af at foretage en behovsorienteret intensivering af den tekniske bistand ved indgivelsen af ansøgninger under hensyntagen til små transportvirksomheders og mikrotransportvirksomheders behov
  - anerkendelse af økonomisk nedgang som ekstraordinær årsag i forbindelse med forlængelse af et projekts løbetid
  - nedsættelse af tærsklerne for, hvornår et produkt-specifikt projekt er støtteberettiget
  - muligheden for at angive referenceværdierne for minimumstærsklerne for fremlagte projekters støtteberettigelse, hvad angår energieffektivitet og miljømæssige fordele ud over det antal tonkilometer, der overflyttes
  - relevansen af at inddrage transportenheden i definitionen af termen »gods«
  - tilgængeligheden af fuldstændige årlige oversigter over samfinansierede projekter
  - muligheden for at sikre overensstemmelse mellem programmet, handlingsplanerne for transportlogistik og TEN-T ved at gennemføre de nødvendige foranstaltninger med henblik på at samordne tildelingen af fællesskabsmidler, især til motorveje til søs
  - muligheden for at lade omkostninger, der afholdes i et tredjeland, være støtteberettigede, hvis projektet udføres af en virksomhed i en medlemsstat
- nødvendigheden af at tage hensyn til de særlige karakteristika hos indlandsskibsfarten og de små og mellemstore virksomheder i denne sektor, f.eks. i form af et målrettet program for indlandsskibsfart
  - muligheden for at udvide programmet til at omfatte nabolande og
  - muligheden for yderligere at tilpasse programmet til ø- eller øgruppemedlemsstater.
- (*) EUT L 266 af 9.10.2009, s. 1«
- 8) Artikel 15 affattes således:
- »Artikel 15
- Ophævelse**
- Forordning (EF) nr. 1382/2003 ophæves med virkning fra den 14. december 2006.
- Kontrakter vedrørende projekter i henhold til forordning (EF) nr. 1382/2003 reguleres fortsat efter nævnte forordning indtil deres operationelle og finansielle afslutning.«
- 9) Bilag I til forordning (EF) nr. 1692/2006 erstattes af teksten i bilaget til denne forordning.
- 10) Bilag II til forordning (EF) nr. 1692/2006 udgår.
- Artikel 2*
- Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. september 2009.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BUZEK
Formand

På Rådets vegne
C. MALMSTRÖM
Formand

Finansieringsvilkår og krav som omhandlet i artikel 5, stk. 2

Projekttype	A. Katalysator Artikel 5, stk. 1, litra a)	B. Motorveje til søs Artikel 5, stk. 1, litra b)	C. Trafikoverflytning Artikel 5, stk. 1, litra c)	D. Trafikforebyggelse Artikel 5, stk. 1, litra d)	E. Fælles læring Artikel 5, stk. 1, litra e)
1. Finansieringsvilkår	a) En realistisk forretningsplan skal vise, at katalysatorprojektet når sine mål i løbet af højst 60 måneder og forbliver levedygtigt efter denne periode.	a) En realistisk forretningsplan skal vise, at trafikoverflytningsprojektet når sine mål i løbet af højst 36 måneder og forbliver levedygtigt efter denne periode.	a) En realistisk forretningsplan skal vise, at trafikforebyggelsesprojektet når sine mål i løbet af højst 60 måneder og forbliver levedygtigt efter denne periode.	a) En realistisk forretningsplan skal vise, at motorveje til søsprojektet når sine mål i løbet af højst 60 måneder og forbliver levedygtigt efter denne periode.	a) Det fælles læringsprojekt skal føre til en forbedring af de kommercielle tjenester på markedet og navnlig fremme og/eller lette vejtrafikforebyggelse eller trafikoverflytning fra vejene til nærskibsfart, jernbanetransport og indlandsskibsfart gennem forbedret samarbejde og deling af knowhow; projektet har en varighed på højst 24 måneder.
	b) Katalysatorprojektet skal være innovativt på europæisk niveau med hensyn til logistik, teknologi, metoder, udstyr, produkter, infrastruktur eller ydede tjenester.	b) Motorveje til søsprojektet skal være innovativt på europæisk niveau med hensyn til logistik, teknologi, metoder, udstyr, produkter, infrastruktur eller ydede tjenester; der vil også blive lagt vægt på høj kvalitet, forenklede procedurer og inspektioner, opfyldelse af sikkerhedsstandarder, god havneadgang, effektive baglandsforbindelser og fleksible og effektive havnetjenester.	b) Trafikoverflytningsprojektet må ikke føre til konkurrenceforvridninger på de relevante markeder, navnlig ikke mellem andre transportformer end ren vejtransport og inden for hver enkelt alternativ transportform i modstrid med den fælles interesse.	b) Trafikforebyggelsesprojektet skal være innovativt på europæisk niveau med hensyn til integrering af produktionslogistikken i transportlogistikken.	b) Det fælles læringsprojekt skal være innovativt på europæisk niveau.

Projekttype	A. Katalysator Artikel 5, stk. 1, litra a)	B. Motorveje til søs Artikel 5, stk. 1, litra b)	C. Trafikoverflytning Artikel 5, stk. 1, litra c)	D. Trafikforebyggelse Artikel 5, stk. 1, litra d)	E. Fælles læring Artikel 5, stk. 1, litra e)
	c) Katalysatorprojektet forventes at føre til en faktisk, målelig og varig overflytning af trafik fra vejene til nærskibsfart, jernbanetransport eller indlandsskibsfart.	c) Motorveje til søs-projektet sigter mod at fremme intermodale godstransporttjenester med stor kapacitet og høj frekvens via nærskibsfart, herunder eventuelt kombinerede gods- og passagertjenester, eller en kombination af nærskibsfart og andre transportformer, hvori vejstrækningerne er så korte som muligt; projektet skal helst omfatte integrerede godstransporttjenester i baglandet via jernbanetransport og/eller indlandsskibsfart.	c) Trafikoverflytningsprojektet skal omfatte en realistisk plan med konkrete etaper i arbejdet med at nå målene.	c) Trafikforebyggelsesprojektet sigter mod at fremme større effektivitet i den internationale godstransport på de europæiske markeder uden at skade den økonomiske vækst ved at fokusere på ændring af produktions- og/eller distributionsprocesserne og derved opnå kortere afstande, større lastefaktorer, mindre tomkørsel, mindskede affaldsstrømme, reduceret volumen og/eller vægt eller andre virkninger, der fører til en betydelig mindskelse af vejgodstransporten, men som ikke påvirker produktionsniveauet eller arbejdsstyrken negativt.	c) Det fælles læringsprojekt må ikke føre til konkurrence-forvriddinger på de relevante markeder, navnlig ikke mellem transportformer, der udgør et alternativ til ren vejtransport, eller inden for de enkelte transportformer, i et omfang, der er i modstrid med den fælles interesse.
	d) Katalysatorprojektet skal omfatte en realistisk plan med konkrete etaper i arbejdet med at nå målene og skal angive, hvilket behov der er for styringsbistand fra Kommissionen.	d) Motorveje til søs-projektet forventes at føre til en faktisk, målelig og varig overflytning af trafik, der overstiger den forventede vækst i vejgodstransporten, fra vejene til nærskibsfart, indlandsskibsfart eller jernbanetransport.	d) Hvis trafikoverflytningsprojektet kræver anvendelse af tjenester, der leveres af tredjeparter i tilskudsaftalen, skal ansøgeren dokumentere, at disse tjenester har været genstand for en gennemskuelig, objektiv og ikke-diskriminerende udvælgelsesprocedure.		d) Det fælles læringsprojekt skal omfatte en realistisk plan med konkrete etaper i arbejdet med at nå målene og skal angive, hvilket behov der er for styringsbistand fra Kommissionen.
	e) Katalysatorprojektet må ikke føre til konkurrence-forvriddinger på de relevante markeder, navnlig ikke mellem transportformer, der udgør et alternativ til ren vejtransport, eller inden for de enkelte transportformer i et omfang, der er i modstrid med den fælles interesse.	e) Motorveje til søs-projektet skal omfatte en realistisk plan med konkrete etaper i arbejdet med at nå målene og skal angive, hvilket behov der er for styringsbistand fra Kommissionen.		d) Trafikforebyggelsesprojektet skal omfatte en realistisk plan med konkrete etaper i arbejdet med at nå målene og skal angive, hvilket behov der er for styringsbistand fra Kommissionen.	

Projekttype	A. Katalysator Artikel 5, stk. 1, litra a)	B. Motorveje til søs Artikel 5, stk. 1, litra b)	C. Trafikoverflytning Artikel 5, stk. 1, litra c)	D. Trafikforebyggelse Artikel 5, stk. 1, litra d)	E. Fælles læring Artikel 5, stk. 1, litra e)
	f) Hvis katalysatorprojektet kræver anvendelse af tjenester, der leveres af tredjeparter i tilskudsaftalen, skal ansøgeren dokumentere, at disse tjenester har været genstand for en gennemskuelig, objektiv og ikke-diskriminerende udvælgelsesprocedure.	f) Motorveje til søs-projektet må ikke føre til konkurrenceforvridninger på de relevante markeder, navnlig ikke mellem transportformer, der udgør et alternativ til ren vejtransport, eller inden for de enkelte transportformer, i et omfang, der er i modstrid med den fælles interesse.		e) Trafikforebyggelsesprojektet må ikke føre til konkurrenceforvridninger på de relevante markeder, navnlig for så vidt angår andre transportformer end vejtransport, i et omfang, der er i modstrid med den fælles interesse.	
		g) Hvis motorveje til søs-projektet kræver anvendelse af tjenester, der leveres af tredjeparter i tilskudsaftalen, skal ansøgeren dokumentere, at disse tjenester har været genstand for en gennemskuelig, objektiv og ikke-diskriminerende udvælgelsesprocedure.		f) Hvis trafikforebyggelsesprojektet kræver anvendelse af tjenester, der leveres af tredjeparter i tilskudsaftalen, skal ansøgeren dokumentere, at disse tjenester har været genstand for en gennemskuelig, objektiv og ikke-diskriminerende udvælgelsesprocedure.	
2. Finansieringsintensitet og anvendelsesområde	a) Til katalysatorprojekter kan der højst ydes et EF-tilskud på 35 % af de samlede udgifter, som er nødvendige for at nå projektmålene, og som er foranlediget af projektet. Der kan kun ydes EF-tilskud til sådanne udgifter, i det omfang de direkte vedrører projektets gennemførelse. De støtteberettigede omkostninger til supplerende infrastruktur må ikke være højere end 20 % af de totale støtteberettigede omkostninger til projektet.	a) Til motorveje til søs-projekter kan der højst ydes et EF-tilskud på 35 % af de samlede udgifter, som er nødvendige for at nå projektmålene, og som er foranlediget af projektet. Der kan kun ydes EF-tilskud til sådanne udgifter, i det omfang de direkte vedrører projektets gennemførelse. De støtteberettigede omkostninger til supplerende infrastruktur må ikke være højere end 20 % af de totale støtteberettigede omkostninger til projektet.	a) Til trafikoverflytningsprojekter kan der højst ydes et EF-tilskud på 35 % af de samlede udgifter, som er nødvendige for at nå projektmålene, og som er foranlediget af projektet. Der kan kun ydes EF-tilskud til sådanne udgifter, i det omfang de direkte vedrører projektets gennemførelse. De støtteberettigede omkostninger til supplerende infrastruktur må ikke være højere end 20 % af de totale støtteberettigede omkostninger til projektet.	a) Til trafikforebyggelsesprojekter kan der højst ydes et EF-tilskud på 35 % af de samlede udgifter, som er nødvendige for at nå projektmålene, og som er foranlediget af projektet. Der kan kun ydes EF-tilskud til sådanne udgifter, i det omfang de direkte vedrører projektets gennemførelse. De støtteberettigede omkostninger til supplerende infrastruktur må ikke være højere end 20 % af de totale støtteberettigede omkostninger til projektet.	a) Til fælles læringsprojekter kan der højst ydes et EF-tilskud på 50 % af de samlede udgifter, som er nødvendige for at nå projektmålene, og som er foranlediget af projektet. Der kan kun ydes EF-tilskud til sådanne udgifter, i det omfang de direkte vedrører projektets gennemførelse.

Projekttype	A. Katalysator Artikel 5, stk. 1, litra a)	B. Motorveje til søs Artikel 5, stk. 1, litra b)	C. Trafikoverflytning Artikel 5, stk. 1, litra c)	D. Trafikforebyggelse Artikel 5, stk. 1, litra d)	E. Fælles læring Artikel 5, stk. 1, litra e)
	Der kan ydes EF-tilskud til udgifter, der er påløbet fra den dato, ansøgningen indgives som led i udvælgelsesproceduren, såfremt EF-finansieringen bliver endeligt godkendt. Tilskud til omkostninger ved anskaffelse af løsøre ydes kun, hvis tilskudsaftalen forpligter modtageren til, så længe projektet støttes, primært at benytte sådant løsøre til projektet.	Der kan ydes EF-tilskud til udgifter, der er påløbet fra den dato, ansøgningen indgives som led i udvælgelsesproceduren, såfremt EF-finansieringen bliver endeligt godkendt. Tilskud til omkostninger ved anskaffelse af løsøre ydes kun, hvis tilskudsaftalen forpligter modtageren til, så længe projektet støttes, primært at benytte sådant løsøre til projektet.	Der kan ydes EF-tilskud til udgifter, der er påløbet fra den dato, ansøgningen indgives som led i udvælgelsesproceduren, såfremt EF-finansieringen bliver endeligt godkendt. Tilskud til omkostninger ved anskaffelse af løsøre ydes kun, hvis tilskudsaftalen forpligter modtageren til, så længe projektet støttes, primært at benytte sådant løsøre til projektet.	Der kan ydes EF-tilskud til udgifter, der er påløbet fra den dato, ansøgningen indgives som led i udvælgelsesproceduren, såfremt EF-finansieringen bliver endeligt godkendt. Tilskud til omkostninger ved anskaffelse af løsøre ydes kun, hvis tilskudsaftalen forpligter modtageren til, så længe projektet støttes, primært at benytte sådant løsøre til projektet.	Der kan ydes EF-tilskud til udgifter, der er påløbet fra den dato, ansøgningen indgives som led i udvælgelsesproceduren, såfremt EF-finansieringen bliver endeligt godkendt.
				b) EF-tilskuddet til trafikforebyggelsesprojekter må ikke anvendes til at støtte erhvervs- eller produktionsvirksomhed, som ikke har nogen direkte tilknytning til transport eller distribution.	
	b) EF-tilskuddet, fastlagt af Kommissionen på grundlag af det antal tonkilometer, der overflyttes fra vejtransport til nærskibsfart, jernbanetransport og indlandsskibsfart, fastsættes i første omgang til 2 EUR for hver overflytning af 500 tonkilometer vejgodstransport. Dette vejledende beløb vil kunne justeres i forhold til bl.a. projektets kvalitet eller den faktisk opnåede miljøfordel.	b) EF-tilskuddet, fastlagt af Kommissionen på grundlag af det antal tonkilometer, der overflyttes fra vejtransport til nærskibsfart, jernbanetransport og indlandsskibsfart, fastsættes i første omgang til 2 EUR for hver overflytning af 500 tonkilometer vejgodstransport. Dette vejledende beløb vil kunne justeres i forhold til bl.a. projektets kvalitet eller den faktisk opnåede miljøfordel.	b) EF-tilskuddet, fastlagt af Kommissionen på grundlag af det antal tonkilometer, der overflyttes fra vejtransport til nærskibsfart, jernbanetransport og indlandsskibsfart, fastsættes i første omgang til 2 EUR for hver overflytning af 500 tonkilometer vejgodstransport. Dette vejledende beløb vil kunne justeres i forhold til bl.a. projektets kvalitet eller den faktisk opnåede miljøfordel.	c) EF-tilskuddet fastsættes i første omgang til 2 EUR for hver forebyggelse af 500 tonkilometer eller 25 køretøjkilometer vejgodstransport. Dette vejledende beløb vil kunne justeres i forhold til bl.a. projektets kvalitet eller den faktisk opnåede miljøfordel.	

Projekttype	A. Katalysator Artikel 5, stk. 1, litra a)	B. Motorveje til søs Artikel 5, stk. 1, litra b)	C. Trafikoverflytning Artikel 5, stk. 1, litra c)	D. Trafikforebyggelse Artikel 5, stk. 1, litra d)	E. Fælles læring Artikel 5, stk. 1, litra e)
	c) Kommissionen kan efter proceduren i artikel 10, stk. 2, fra tid til anden efter behov tage udviklingen i de elementer, som denne beregning bygger på, op til revision og om nødvendigt tilpasse EF-tilskudsbeløbet.	c) Kommissionen kan efter proceduren i artikel 10, stk. 2, fra tid til anden efter behov tage udviklingen i de elementer, som denne beregning bygger på, op til revision og om nødvendigt tilpasse EF-tilskudsbeløbet.	c) Kommissionen kan efter proceduren i artikel 10, stk. 2, fra tid til anden efter behov tage udviklingen i de elementer, som denne beregning bygger på, op til revision og om nødvendigt tilpasse EF-tilskudsbeløbet.	d) Kommissionen kan efter proceduren i artikel 10, stk. 2, fra tid til anden efter behov tage udviklingen i de elementer, som denne beregning bygger på, op til revision og om nødvendigt tilpasse EF-tilskudsbeløbet.	
3. Tilskudsaftalens form og varighed	EF-tilskud til katalysatorprojekter ydes på grundlag af tilskudsaftaler med passende bestemmelser om styring og overvågning. Sådanne aftaler har som hovedregel en maksimal varighed på 62 måneder og en minimal varighed på 36 måneder. På modtagerens anmodning kan der i tilfælde af behørigt begrundede ekstraordinære forsinkelser, der eventuelt skyldes en usædvanlig økonomisk tilbagegang, undtagelsesvis gives en forlængelse på 6 måneder.	EF-tilskud til motorveje til søsprojekter ydes på grundlag af tilskudsaftaler med passende bestemmelser om styring og overvågning. Sådanne aftaler har som hovedregel en maksimal varighed på 62 måneder og en minimal varighed på 36 måneder. På modtagerens anmodning kan der i tilfælde af behørigt begrundede ekstraordinære forsinkelser, der eventuelt skyldes en usædvanlig økonomisk tilbagegang, undtagelsesvis tildeles en forlængelse på 6 måneder.	EF-tilskud til trafikoverflytningsprojekter ydes på grundlag af tilskudsaf-taler med passende bestemmelser om styring og overvågning. Sådanne aftaler har som hovedregel en maksimal varighed på 38 måneder. På modtagerens anmodning kan der i tilfælde af behørigt begrundede ekstraordinære forsinkelser, der eventuelt skyldes en usædvanlig økonomisk tilbagegang, undtagelsesvis tildeles en forlængelse på 6 måneder.	EF-tilskud til trafikforebyggelsesprojekter ydes på grundlag af tilskudsaf-taler med passende bestemmelser om styring og overvågning. Sådanne aftaler har som hovedregel en maksimal varighed på 62 måneder og en minimal varighed på 36 måneder. På modtagerens anmodning kan der i tilfælde af behørigt begrundede ekstraordinære forsinkelser, der eventuelt skyldes en usædvanlig økonomisk tilbagegang, undtagelsesvis tildeles en forlængelse på 6 måneder.	EF-tilskud til fælles læringsprojekter ydes på grundlag af tilskudsaf-taler med passende bestemmelser om styring og overvågning. Sådanne aftaler har som hovedregel en maksimal varighed på 26 måneder, som på modtagerens anmodning kan forlænges inden for den indledende budgetramme for en yderligere periode på 26 måneder, såfremt der er opnået positive resultater i løbet af de første 12 måneders drift.
	EF-tilskuddet kan ikke forlænges ud over den fastsatte maksimale periode på 62 måneder eller i særlige tilfælde 68 måneder.	EF-tilskuddet kan ikke forlænges ud over den fastsatte maksimale periode på 62 måneder eller i særlige tilfælde 68 måneder.	EF-tilskuddet kan ikke forlænges ud over den fastsatte maksimale periode på 38 måneder eller i særlige tilfælde 44 måneder.	EF-tilskuddet kan ikke forlænges ud over den fastsatte maksimale periode på 62 måneder eller i særlige tilfælde 68 måneder.	EF-tilskuddet kan ikke forlænges ud over den fastsatte maksimale periode på 52 måneder.

Projekttype	A. Katalysator Artikel 5, stk. 1, litra a)	B. Motorveje til søs Artikel 5, stk. 1, litra b)	C. Trafikoverflytning Artikel 5, stk. 1, litra c)	D. Trafikforebyggelse Artikel 5, stk. 1, litra d)	E. Fælles læring Artikel 5, stk. 1, litra e)
4. Minimumstærskler	Den vejledende minimumstærskel for tilskud pr. katalysatorprojekt er 30 mio. tonkilometer eller et tilsvarende volumen trafikoverflytning eller trafikforebyggelse om året, som skal gennemføres over hele tilskudsafतालens levetid.	Den vejledende minimumstærskel for tilskud pr. motorveje til søsprojekt er 200 mio. tonkilometer eller et tilsvarende volumen trafikoverflytning om året, som skal gennemføres over hele tilskudsafतालens levetid.	Den vejledende minimumstærskel for tilskud pr. trafikoverflytningsprojekt er 60 mio. tonkilometer eller et tilsvarende volumen trafikoverflytning om året, som skal gennemføres over hele tilskudsafतालens levetid. For trafikoverflytningsprojekter, der sigter mod at gennemføre en overflytning til indlandsskibsfart, gælder en særlig tærskel på 13 mio. tonkilometer eller et tilsvarende volumen trafikoverflytning om året, som skal gennemføres over hele tilskudsafतालens levetid.	Den vejledende minimumstærskel for tilskud pr. trafikforebyggelsesprojekt er 80 mio. tonkilometer eller 4 mio. køretøjkilometer forebygget vejgodstransport om året, som skal gennemføres over hele tilskudsafतालens levetid	Den vejledende minimumstærskel for tilskud pr. fælles læringsprojekt er 250 000 EUR.
5. Formidling	Resultaterne af katalysatorprojekter og metoderne til deres gennemførelse formidles i henhold til en formidlingsplan, ligesom der tilskyndes til udveksling af god praksis, for at bidrage til virkeliggørelsen af målene for denne forordning.	Resultaterne af motorveje til søsprojekter og metoderne til deres gennemførelse formidles i henhold til en formidlingsplan, ligesom der tilskyndes til udveksling af god praksis, for at bidrage til virkeliggørelsen af målene for denne forordning.	Der forudses ikke specifikke formidlingsaktiviteter for trafikoverflytningsprojekter.	Resultaterne af trafikforebyggelsesprojekter og metoderne til deres gennemførelse formidles i henhold til en formidlingsplan, ligesom der tilskyndes til udveksling af god praksis, for at bidrage til virkeliggørelsen af målene for denne forordning.	Resultaterne af fælles læringsprojekter og metoderne til deres gennemførelse formidles i henhold til en formidlingsplan, ligesom der tilskyndes til udveksling af god praksis, for at bidrage til virkeliggørelsen af målene for denne forordning.«

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 924/2009

af 16. september 2009

om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Af hensyn til et velfungerende indre marked og for at lette den grænseoverskridende handel i Fællesskabet er det afgørende, at gebyrerne for grænseoverskridende betalinger i euro er de samme som for tilsvarende betalinger inden for en medlemsstat. Dette princip om lige store gebyrer er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2560/2001 af 19. december 2001 om grænseoverskridende betalinger i euro ⁽⁴⁾, der gælder for grænseoverskridende betalinger i euro og i svenske kroner op til 50 000 EUR, eller tilsvarende.

(2) Kommissionen rapport af 11. februar 2008 om anvendelsen af forordning (EF) nr. 2560/2001 om grænseoverskridende betalinger i euro bekræftede, at anvendelsen af denne forordning reelt har nedbragt gebyrerne for grænseoverskridende betalingstransaktioner i euro til gebyriveauet for indenlandske betalinger, og at forordningen har opmuntret den europæiske betalingssektor til at gøre den nødvendige indsats for at opbygge en fællesskabsdækkende betalingsinfrastruktur.

(3) Kommissionens rapport så nærmere på de praktiske problemer i forbindelse med gennemførelsen af forordning (EF) nr. 2560/2001. Som konklusion blev der foreslået en række ændringer af den omtalte forordning for at imødegå de problemer, som blev påpeget under revisionsprocessen. Disse problemer vedrører forstyrrelser af det indre marked for betalinger som følge af uensartede forpligtelser til at indberette statistikker, håndhævelsen af forordning (EF) nr. 2560/2001, fordi der ikke er udpeget nationale kompetente myndigheder, manglen på organer til udenretslig bilæggelse af tvister i relation til den omtalte forordning og det faktum, at forordningen ikke omfatter direkte debiteringer.

(4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked ⁽⁵⁾ indeholder et moderne retsgrundlag for oprettelsen af et fællesskabsdækkende indre marked for betalinger. For at sikre juridisk sammenhæng mellem begge retsakter er det hensigtsmæssigt at ændre de relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 2560/2001, navnlig definitionerne.

(5) Forordning (EF) nr. 2560/2001 omfatter grænseoverskridende pengeoverførsler og grænseoverskridende elektroniske betalingstransaktioner. I overensstemmelse med målet for direktiv 2007/64/EF, som er at muliggøre grænseoverskridende direkte debiteringer, er det hensigtsmæssigt at udvide anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 2560/2001. Det er stadig ikke hensigtsmæssigt at anvende princippet om lige store gebyrer for betalingsinstrumenter, der hovedsagelig eller udelukkende er papirbaserede, som f.eks. checks, eftersom de i sagens natur ikke kan håndteres så effektivt som elektroniske betalinger.

(6) Princippet om lige store gebyrer bør finde anvendelse på betalinger, der er påbegyndt eller afsluttet på papir eller i kontanter, og som er blevet behandlet elektronisk i løbet af betalingskæden, bortset fra checks, samt på alle gebyrer, der er direkte eller indirekte forbundet med en betalingstransaktion, herunder gebyrer forbundet med en kontrakt, eksklusive vekselgebyrer. Indirekte gebyrer omfatter gebyrer for oprettelse af en fast betalingsordre eller gebyrer for anvendelse af et betalingskort eller debit- eller kreditkort, som bør være de samme for indenlandske og grænseoverskridende betalingstransaktioner inden for Fællesskabet.

⁽¹⁾ Udtalelse af 24.3.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 21 af 28.1.2009, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 24.4.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 27.7.2009.

⁽⁴⁾ EFT L 344 af 28.12.2001, s. 13.

⁽⁵⁾ EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.

- (7) Med henblik på at forebygge, at betalingsmarkedet opsplittes, er det hensigtsmæssigt at følge princippet om lige store gebyrer. Der bør til dette formål for hver kategori af grænseoverskridende betalingstransaktion identificeres en indenlandsk betaling med samme eller meget tilsvarende karakteristika som den grænseoverskridende betaling. Det bør være muligt bl.a. at anvende følgende kriterier til identifikation af den indenlandske betaling, der svarer til en grænseoverskridende betaling: den kanal, som benyttes til at initiere, udføre og afslutte betalingen, automatiseringsgraden, en eventuel betalingsgaranti, kundestatus og forbindelse med udbyderen af betalingstjenester eller det betalingsinstrument, der anvendes, som defineret i artikel 4, nr. 23), i direktiv 2007/64/EF. Disse kriterier bør ikke betragtes som udtømmende.
- (8) De kompetente myndigheder bør udstede retningslinjer for identifikation af tilsvarende betalinger, når de finder det nødvendigt. Kommissionen bør, om nødvendigt med bistand fra Betalingsudvalget, give passende vejledning og bistå de kompetente myndigheder.
- (9) Det er væsentligt at lette udførelsen af grænseoverskridende betalinger for udbydere af betalingstjenester. I den forbindelse bør standardiseringsbestrebelse fremmes, især brugen af det internationale bankkontonummer (IBAN) og bankidentifikationskoden (BIC). Det er derfor hensigtsmæssigt, at udbydere af betalingstjenester oplyser betalingsstjenestens brugere om IBAN og BIC for den pågældende konto.
- (10) Uensartede indberetningsforpligtelser angående betalingsbalancestatistikker, som udelukkende omfatter grænseoverskridende betalingstransaktioner, hindrer udviklingen af et integreret marked for betalinger, bl.a. inden for rammerne af det fælles eurobetalingsområde (SEPA). Inden for SEPA bør der senest 31. oktober 2011 foretages en fornyet vurdering af, om det vil være hensigtsmæssigt at fjerne disse bankafregningsbaserede indberetningsforpligtelser. For at garantere, at betalingsbalancestatistikker forelægges løbende, rettidigt og på effektiv vis, bør det også sikres, at lettilgængelige betalingsdata, f.eks. IBAN, BIC og transaktionsbeløbet og basale, aggregerede betalingsdata for forskellige betalingsinstrumenter fortsat kan indsamles, hvis ikke indsamlingsprocessen forstyrrer den automatiske gennemførelse af betalinger og kan gøres helt automatisk. Denne forordning berører ikke indberetningsforpligtelser til andre politiske formål som f.eks. forebyggelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme eller til skattemæssige formål.
- (11) I øjeblikket er der forskellige forretningsmodeller, der anvendes i forbindelse med de eksisterende nationale ordninger for direkte debitering. For at lette lanceringen af SEPA-ordningen for direkte debitering er det nødvendigt at indføre en fælles forretningsmodel og skabe større juridisk klarhed om multilaterale interbankgebyrer. For grænseoverskridende direkte debiteringer kunne dette opnås ved undtagelsesvis at fastsætte et maksimumsbeløb for det multilaterale interbankgebyr per transaktion i en overgangsperiode. Parterne i en multilateral aftale bør dog frit kunne fastsætte et lavere beløb eller enes om et multilateralt interbankgebyr på nul. For indenlandske direkte debiteringer inden for rammerne af SEPA kan der mellem betalerens og betalingsmodtagerens udbydere af betalingstjenester anvendes de samme interbankgebyrer eller andre aftalte interbankvederlag som dem, der eksisterede på nationalt plan inden datoen for anvendelsen af denne forordning. Hvis et sådant indenlandsk multilateralt interbankgebyr eller et andet aftalt interbankvederlag nedsættes eller afskaffes i løbet af overgangsperioden, for eksempel som følge af anvendelsen af konkurrenceretten, bør den reviderede ordning i overgangsperioden gælde for indenlandske direkte debiteringer inden for rammerne af SEPA. Er den direkte debiteringstransaktion omfattet af en bilateral aftale, bør indholdet i den bilaterale aftale imidlertid gå forud for ethvert multilateralt interbankgebyr eller andre aftalte interbankvederlag. Branchen kan gøre brug af den juridiske sikkerhed, der gives i overgangsperioden, til at udarbejde og vedtage en fælles, langsigtet forretningsmodel for driften af SEPA-ordningen for direkte debitering. Ved afslutningen af overgangsperioden bør en langsigtet løsning for forretningsmodellen for SEPA-ordningen for direkte debitering være på plads i overensstemmelse med EF-konkurrenceretten og Fællesskabets regelsæt. Kommissionen agter, inden for rammerne af en vedvarende dialog med banksektoren og på grundlag af bidrag fra de relevante markedsaktører, som en hastesag at give vejledning med hensyn til de objektive og målbare kriterier for foreneligheden af disse multilaterale interbankvederlag, som kunne omfatte multilaterale interbankgebyrer, med EF-konkurrenceretten og Fællesskabets regelsæt.
- (12) For at en direkte debiteringstransaktion kan udføres, skal der være adgang til betalerens konto. For at fremme den vellykkede indførelse af direkte debitering inden for rammerne af SEPA er det derfor afgørende, at der er adgang til alle betalerens konti, når dette allerede er tilfældet for eksisterende indenlandske direkte debiteringer foretaget i euro; ellers vil betaler og betalingsmodtager ikke være i stand til at nyde godt af grænseoverskridende direkte debiteringer. Hvis ikke der er adgang til betalerens konto under SEPA-ordningen for direkte debitering, vil indbetaler (debitor) og betalingsmodtager (kreditor) ikke være i stand til at drage fordel af den nye direkte debiterings muligheder. Dette er især vigtigt,

- når betalingsmodtageren initierer direkte debiteringer i en batchfil, for eksempel en gang om måneden eller i kvartalet for elregninger eller andre regninger for forbrug, og ikke som en separat debitering for hver kunde. Er kreditorerne ikke i stand til at nå alle deres debitorer i en enkelt operation, vil en supplerende manuel indgriben være nødvendig, hvilket sandsynligvis vil øge omkostningerne. Stilles der derfor ikke krav om, at betalerens udbyder af betalingstjenester skal sikre adgang til dennes konti, vil effektiviteten af direkte debiteringer ikke være fuldt styrket, og konkurrencen på fælleseuropæisk plan vil fortsat være begrænset. I betragtning af de særlige kendetegn ved direkte debiteringer mellem virksomheder bør dette dog kun gælde for den centrale SEPA-ordning for direkte debitering og ikke for SEPA-ordningen for direkte debitering mellem virksomheder. Forpligtelsen til at sikre adgang omfatter retten for en udbyder af betalingstjenester til ikke at gennemføre en direkte debiteringstransaktion i overensstemmelse med den direkte debiteringsordnings regler vedrørende f.eks. afvisning, afslag eller tilbageføring af transaktioner. Forpligtelsen til at sikre adgang bør endvidere ikke gælde for udbydere af betalingstjenester, der er godkendt til at udbyde og udføre direkte debiteringstransaktioner, men som ikke udøver sådanne aktiviteter kommercielt.
- (13) På grund af de tekniske krav, der er nødvendige for at sikre adgang, er det endvidere vigtigt for en betalers udbyder af betalingstjenester at have tilstrækkelig tid til at forberede sig på forpligtelsen til at sikre adgang. Udbydere af betalingstjenester bør derfor være omfattet af en overgangsperiode på højst et år efter datoen for anvendelsen af denne forordning med henblik på at overholde denne forpligtelse. Da udbydere af betalingstjenester fra medlemsstaterne uden for euroområdet vil være nødt til at foretage mere forberedende arbejde, bør sådanne udbydere af betalingstjenester have lov til at udsætte anvendelsen af forpligtelsen til at sikre adgang med højst fem år efter datoen for anvendelsen af denne forordning. Udbydere af betalingstjenester, som er beliggende i en medlemsstat, der har indført euroen som sin valuta senest fire år efter datoen for anvendelsen af denne forordning, bør dog være forpligtet til at overholde forpligtelsen til at sikre adgang senest et år efter den dato, hvor den pågældende medlemsstats indtrådte i euroområdet.
- (14) De kompetente myndigheder bør have beføjelse til at udføre deres tilsynsopgaver effektivt og træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at betalingstjenestudbyderne overholder denne forordning.
- (15) For at gøre det muligt at klage og få erstatning i tilfælde hvor denne forordning er blevet anvendt ukorrekt, bør medlemsstaterne etablere hensigtsmæssige og effektive klage- og erstatningsprocedurer til bilæggelse af enhver tvist mellem betalingstjenestebrugeren og betalingstjenestudbyderen. Det er også vigtigt at udnævne kompetente myndigheder og organer til udenretslig bilæggelse af tvister, enten ved udpegning af eksisterende organer, hvor det er relevant, eller ved oprettelse af nye organer.
- (16) Det er afgørende at sikre, at de kompetente myndigheder og organer til udenretslig bilæggelse af tvister i Fællesskabet aktivt samarbejder med henblik på en gnidningsløs og rettidig bilæggelse af tvister på tværs af landegrænser i relation til denne forordning. Det bør være muligt for et sådant samarbejde at udformes som en udveksling af oplysninger om lovgivningen eller den juridiske praksis i deres jurisdiktioner eller en overdragelse eller overtagelse af klage- og erstatningsprocedurer, hvis det er relevant.
- (17) Medlemsstaterne bør i deres nationale lovgivning fastsætte sanktioner for manglende overholdelse af denne forordning, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.
- (18) Det ville rumme indlysende fordele at udvide denne forordnings anvendelsesområde til andre valutaer end euroen, især hvad angår det antal betalinger, der er omfattet. Der bør derfor fastlægges en notifikationsprocedure, således at medlemsstater, der ikke benytter euroen som deres valuta, kan lade denne forordning omfatte grænseoverskridende betalinger, der foretages i deres nationale valuta. Dog bør det sikres, at medlemsstater, som allerede har afsluttet denne notifikationsprocedure, ikke behøver at forelægge en ny notifikation.
- (19) Kommissionen bør forelægge en rapport om hensigtsmæssigheden af at ophæve afregningsbaserede indenlandske indberetningsforpligtelser. Kommissionen bør ligeledes forelægge en rapport om anvendelsen af denne forordning, der navnlig vurderer, hvordan IBAN og BIC udnyttes til at lette betalinger inden for Fællesskabet samt udviklingen på markedet i relation til anvendelsen af bestemmelserne vedrørende direkte debiteringstransaktioner. I forbindelse med udviklingen af SEPA bør denne rapport også vurdere hensigtsmæssigheden af det loft på 50 000 EUR, der i øjeblikket gælder for princippet om lige store gebyrer.
- (20) Af hensyn til retssikkerheden og klarheden bør forordning (EF) nr. 2560/2001 ophæves.

- (21) For at sikre juridisk sammenhæng mellem nærværende forordning og direktiv 2007/46/EF, navnlig hvad angår gennemsigtighed i betingelserne for og oplysningskravene til betalingstjenester og betalingsmodtageres og betalingsudbydere rettigheder og forpligtelser, bør denne forordning finde anvendelse fra den 1. november 2009. Det er hensigtsmæssigt at give medlemsstaterne en frist indtil den 1. juni 2010 til at træffe foranstaltninger til indførelse af sanktioner for overtrædelse af denne forordning.
- (22) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af foranstaltningens omfang eller virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går forordningen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. I denne forordning fastsættes bestemmelser om grænseoverskridende betalinger inden for Fællesskabet for at sikre, at gebyrerne for grænseoverskridende betalinger inden for Fællesskabet er de samme som gebyrerne for betalinger i samme valuta, som sker inden for en medlemsstat.
2. Denne forordning gælder for grænseoverskridende betalinger, i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2007/64/EF, foretaget i euro eller i en af de nationale valutaer i de medlemsstater, der har meddelt deres beslutning om at udvide denne forordnings anvendelsesområde til deres nationale valuta, i overensstemmelse med artikel 14.
3. Denne forordning finder ikke anvendelse på betalinger, som sker mellem udbydere af betalingstjenester for disses egen regning eller på vegne af andre udbydere af betalingstjenester.
4. Artikel 6, 7 og 8 fastsætter regler om direkte debiteringstransaktioner foretaget i euro mellem betalerens og betalingsmodtagerens udbydere af betalingstjenester.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »grænseoverskridende betaling«: en elektronisk behandlet betalingstransaktion, som initieres af en betaler, eller af eller via en betalingsmodtager, og hvor betalerens udbyder af betalingstjenester og betalingsmodtagerens udbyder af betalingstjenester er beliggende i forskellige medlemsstater
- 2) »indenlandsk betaling«: en elektronisk behandlet betalingstransaktion, som initieres af en betaler, eller af eller via en betalingsmodtager, og hvor både betalerens udbyder af betalingstjenester og betalingsmodtagerens udbyder af betalingstjenester er beliggende i samme medlemsstat
- 3) »betaler«: en fysisk eller juridisk person, der er indehaver af en betalingskonto og tillader en betalingsordre fra denne betalingskonto, eller, hvis der ikke er nogen betalingskonto, en fysisk eller juridisk person, der udsteder en betalingsordre
- 4) »betalingsmodtager«: en fysisk eller juridisk person, som er den tiltænkte modtager af de midler, der indgår i en betalingstransaktion
- 5) »udbyder af betalingstjenester«: enhver af de kategorier af juridiske personer, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2007/64/EF, og fysiske eller juridiske personer som omhandlet i samme direktivs artikel 26, men ikke de institutter, som er angivet i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut⁽¹⁾, og som har modtaget dispensation fra en medlemsstat i henhold til artikel 2, stk. 3, i direktiv 2007/64/EF
- 6) »bruger af betalingstjenester«: en fysisk eller juridisk person, som bruger en betalingstjeneste enten som betaler eller som betalingsmodtager eller begge dele
- 7) »betalingstransaktion«: en handling, der initieres af en betaler eller af eller via en betalingsmodtager med henblik på at indbetale, overføre eller hæve midler uden hensyn til eventuelle underliggende forpligtelser mellem betaleren og betalingsmodtageren
- 8) »betalingsordre«: enhver instruktion fra en betaler eller betalingsmodtager til en udbyder af betalingstjenester om at gennemføre en betalingstransaktion
- 9) »gebyr«: ethvert gebyr, som en udbyder af betalingstjenester opkræver hos brugeren af betalingstjenesten i direkte eller indirekte tilknytning til en betalingstransaktion
- 10) »midler«: sedler og mønter, kontopenge og elektroniske penge som defineret i artikel 1, stk. 3, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/46/EF af 18. september 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed⁽²⁾

⁽¹⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 275 af 27.10.2000, s. 39.

- 11) »forbruger«: en fysisk person, der handler uden for sin virksomhed som handlende, erhvervsdrivende eller udøver af et liberalt erhverv
- 12) »mikrovirksomhed«: en virksomhed, der på det tidspunkt, hvor aftalen om betalingstjenesten indgås, er en virksomhed som defineret i artikel 1 og artikel 2, stk. 1 og 3, i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder ⁽¹⁾
- 13) »interbankgebyr«: et gebyr, der betales mellem betalerens og betalingsmodtagerens udbydere af betalingstjenester for hver enkelt debiteringstransaktion
- 14) »direkte debitering«: en betalingstjeneste med henblik på at debitere en betalers betalingskonto, hvor en betalingstransaktion initieres af betalingsmodtageren på grundlag af, at betaleren har meddelt sit samtykke til betalingsmodtageren, til betalingsmodtagerens udbyder af betalingstjenester eller til betalerens egen udbyder af betalingstjenester
- 15) »direkte debiteringsordning«: et fælles sæt regler, praksis og standarder, som er aftalt mellem udbydere af betalingstjenester med henblik på gennemførelse af direkte debiteringstransaktioner.

Artikel 3

Gebyrer for grænseoverskridende betalinger og tilsvarende indenlandske betalinger

1. Gebyrer, som en udbyder af betalingstjenester opkræver af en bruger af betalingstjenester i forbindelse med grænseoverskridende betalinger på op til 50 000 EUR, skal være de samme som de gebyrer, som denne udbyder af betalingstjenester opkræver af brugere af betalingstjenester for tilsvarende indenlandske betalinger af samme værdi og i samme valuta.
2. Ved vurderingen af gebyrniveauet for en grænseoverskridende betaling skal en udbyder af betalingstjenester med henblik på opfyldelsen af stk. 1 identificere den tilsvarende indenlandske betaling.

De kompetente myndigheder udsteder retningslinjer for identifikation af tilsvarende indenlandske betalinger, når de finder det nødvendigt. De kompetente myndigheder samarbejder aktivt inden for Betalingsudvalget, der er nedsat i henhold til artikel 85, stk. 1, i direktiv 2007/64/EF, for at sikre sammenhæng mellem retningslinjerne for tilsvarende indenlandske betalinger.

⁽¹⁾ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

3. Hvis en medlemsstat har givet underretning om sin beslutning om at udvide forordningens anvendelsesområde til sin nationale valuta, jf. artikel 14, kan en indenlandsk betaling, som foretages i denne medlemsstats valuta, anses for at svare til en grænseoverskridende betaling, som foretages i euro.

4. Denne forordning finder ikke anvendelse på vekselgebyrer.

Artikel 4

Foranstaltninger, der kan lette automatiseringen af betalinger

1. En udbyder af betalingstjenester oplyser, når dette er relevant, brugeren af betalingstjenester om brugerens IBAN og udbyderen af betalingstjenesters BIC.

Desuden oplyser en udbyder af betalingstjenester, når dette er relevant, om brugeren af betalingstjenesters IBAN og udbyderen af betalingstjenesters BIC på kontoudtog eller i et bilag hertil.

En udbyder af betalingstjenester skal give brugeren af betalings-tjenester de oplysninger, som er påkrævet i henhold til dette stykke, gratis.

2. Når det er hensigtsmæssigt i forhold til den pågældende betalingstransaktions art:

a) for transaktioner, der initieres af betaleren, skal betaleren efter anmodning oplyse udbyderen af betalingstjenester om betalingsmodtagerens IBAN og BIC på betalingsmodtagerens udbyder af betalingstjenester

b) for transaktioner, der initieres af betalingsmodtageren, skal betalingsmodtageren efter anmodning oplyse udbyderen af betalingstjenester om betalerens IBAN og BIC på betalerens udbyder af betalingstjenester.

3. Udbyderen af betalingstjenester kan opkræve yderligere gebyrer ud over dem, der opkræves i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, af brugeren af betalingstjenester, hvis denne bruger pålægger udbyderen af betalingstjenester at gennemføre betalingstransaktioner uden at kommunikere IBAN og BIC i overensstemmelse med denne artikels stk. 2. Disse gebyrer skal være passende og stå i rimeligt forhold til omkostningerne. De skal være aftalt mellem udbyderen af betalingstjenester og brugeren af betalingstjenester. Udbyderen af betalingstjenester skal oplyse brugeren af betalingstjenester om størrelsen af de yderligere gebyrer, i god tid før brugeren af betalingstjenester bliver bundet af denne aftale.

4. Når det er hensigtsmæssigt i forhold til den pågældende betalingstransaktions art og for så vidt angår fakturering af varer og tjenesteydelser inden for Fællesskabet, skal en leverandør af varer og tjenesteydelser, der accepterer betalinger, som er omfattet af denne forordning, oplyse sine kunder om sit IBAN og BIC på sin udbyder af betalingstjenester.

Artikel 5

Forpligtelse til at foretage betalingsbalanceindberetninger

1. Med virkning fra den 1. januar 2010 ophæver medlemsstaterne nationale forpligtelser for udbydere af betalingstjenester til at foretage indberetninger af afregningsbaserede betalingsbalancestatistikker vedrørende deres kunders betalingstransaktioner op til 50 000 EUR.

2. Uden at dette berører stk. 1, kan medlemsstaterne fortsat indsamle aggregerede data eller andre relevante lettilgængelige oplysninger, når en sådan indsamling ikke har nogen indflydelse på udbydere af betalingstjenesters straight-through processing af betalinger, og udbydere af betalingstjenester kan automatisere indsamlingen.

Artikel 6

Interbankgebyrer for grænseoverskridende direkte debiteringstransaktioner

I mangel af en bilateral aftale mellem betalerens og betalingsmodtagerens udbydere af betalingstjenester skal et multilateralt interbankgebyr på 0,088 EUR betales af betalingsmodtagerens udbyder af betalingstjenester til betalerens udbyder af betalingstjenester for hver grænseoverskridende direkte debiteringstransaktion, der udføres inden den 1. november 2012, medmindre der er indgået aftale om et lavere multilateralt interbankgebyr mellem de pågældende udbydere af betalingstjenester.

Artikel 7

Interbankgebyrer for indenlandske direkte debiteringstransaktioner

1. Hvis et multilateralt interbankgebyr eller et andet aftalt vederlag finder anvendelse for en indenlandsk direkte debiteringstransaktion, der udføres inden den 1. november 2009, mellem betalerens og betalingsmodtagerens udbydere af betalingstjenester, skal et sådant multilateralt interbankgebyr eller et andet aftalt vederlag finde anvendelse på alle indenlandske direkte debiteringstransaktioner, der udføres inden den 1. november 2012, jf. dog stk. 2 og 3.

2. Hvis et sådant multilateralt interbankgebyr eller et andet aftalt vederlag nedsættes eller afskaffes inden den 1. november 2012, finder denne nedsættelse eller afskaffelse anvendelse på

enhver indenlandsk direkte debiteringstransaktion, der udføres inden denne dato.

3. Foreligger der en bilateral aftale mellem betalerens og betalingsmodtagerens udbydere af betalingstjenester for en indenlandsk direkte debiteringstransaktion, finder stk. 1 og 2 ikke anvendelse på indenlandske direkte debiteringstransaktioner, der udføres inden den 1. november 2012.

Artikel 8

Sikring af adgang til direkte debiteringstransaktioner

1. Giver en betalers udbyder af betalingstjenester adgang for en indenlandsk direkte debiteringstransaktion foretaget i euro på denne betalers betalingskonto, skal udbyderen give adgang, i overensstemmelse med den direkte debiteringsordning, for direkte debiteringstransaktioner foretaget i euro, der initieres af en betalingsmodtager via en betalingstjenesteudbyder etableret i en hvilken som helst medlemsstat.

2. Stk. 1 finder kun anvendelse på direkte debiteringstransaktioner, der er tilgængelige for forbrugerne i henhold til den direkte debiteringsordning.

3. Udbydere af betalingstjenester skal opfylde kravene i stk. 1 og 2 senest den 1. november 2010.

4. Uanset stk. 3 skal udbydere af betalingstjenester beliggende i en medlemsstat, der ikke har euroen som sin valuta, overholde kravene i stk. 1 og 2 for direkte debiteringstransaktioner foretaget i euro senest den 1. november 2014. Hvis euroen imidlertid indføres som valuta i en sådan medlemsstat før den 1. november 2013, skal udbydere af betalingstjenester, der er beliggende i den pågældende medlemsstat, overholde kravene i stk. 1 og 2 inden for et år fra den dato, hvor den pågældende medlemsstat indtrådte i euroområdet.

Artikel 9

Kompetente myndigheder

Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, som bærer ansvaret for at sikre, at denne forordning overholdes.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse kompetente myndigheder senest den 29. april 2010. De underretter omgående Kommissionen om senere ændringer med hensyn til disse myndigheder.

Medlemsstaterne kan udpege eksisterende organer til at fungere som kompetente myndigheder.

Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder at overvåge overholdelsen af denne forordning effektivt samt at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre dens overholdelse.

Artikel 10

Klageprocedurer for påståede overtrædelser af denne forordning

1. Medlemsstaterne fastlægger procedurer, hvorved brugere af betalingstjenester og andre interesserede parter kan indgive klager til de kompetente myndigheder over udbydere af betalingstjenesters påståede overtrædelser af denne forordning.

Medlemsstaterne kan anvende eller udvide eksisterende procedurer til dette formål.

2. De kompetente myndigheder skal, hvor det er relevant, og uden at dette berører retten til at indbringe en klage for en domstol i overensstemmelse med nationale retsplejeregler, informere den part, som har indgivet en klage, om eksistensen af de udenretslige klage- og erstatningsprocedurer, der er indført ved artikel 11.

Artikel 11

Udenretslige klage- og erstatningsprocedurer

1. Medlemsstaterne indfører tilstrækkelige og effektive udenretslige klage- og erstatningsprocedurer til bilæggelse af tvister vedrørende rettigheder og forpligtelser, der følger af denne forordning, mellem brugere af betalingstjenester og deres udbydere af betalingstjenester. Medlemsstaterne udpeger med henblik herpå eksisterende organer, hvor det er relevant, eller opretter nye organer.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse organer senest den 29. april 2010. De underretter omgående Kommissionen om senere ændringer med hensyn til disse organer.

3. Medlemsstaterne kan bestemme, at denne artikel kun gælder for brugere af betalingstjenester, som er forbrugere eller mikrovirksomheder. Medlemsstaterne skal i så fald underrette Kommissionen herom.

Artikel 12

Samarbejde på tværs af landegrænser

De forskellige medlemsstaters kompetente myndigheder og organerne med ansvar for udenretslige klage- og erstatningsprocedurer, jf. artikel 9 og 11, samarbejder aktivt og hurtigt om at bilægge tvister på tværs af landegrænser. Medlemsstaterne sikrer, at der finder et sådant samarbejde sted.

Artikel 13

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter senest den 1. juni 2010 bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennem-

førelsen heraf, jf. dog artikel 17. Disse sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen disse sanktionsbestemmelser senest den 29. oktober 2010 og giver den omgående besked om enhver ændring af dem.

Artikel 14

Anvendelse på andre valutaer end euroen

1. En medlemsstat, som ikke benytter euroen som sin valuta, og som beslutter at udvide nærværende forordnings anvendelsesområde til sin nationale valuta, dog ikke for så vidt angår artikel 6, 7 og 8, underretter Kommissionen herom. Denne notifikation offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den udvidede anvendelse af denne forordning får virkning 14 dage efter denne offentliggørelse.

2. En medlemsstat, som ikke benytter euroen som sin valuta, og som beslutter at udvide anvendelsesområdet af artikel 6, 7 eller 8, eller en kombination af disse, til sin nationale valuta, underretter Kommissionen herom. Denne notifikation offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den udvidede anvendelse af artikel 6, 7 eller 8 får virkning 14 dage efter denne offentliggørelse.

3. Medlemsstater, der den 29. oktober 2009 allerede har afsluttet notifikationsproceduren, jf. artikel 9 i forordning (EF) nr. 2560/2001, behøver ikke at forelægge en notifikation som nævnt i denne artikels stk. 1.

Artikel 15

Revision

1. Senest den 31. oktober 2011 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Den Europæiske Centralbank en rapport om hensigtsmæssigheden af at ophæve afregningsbaserede indenlandske indberetningsforpligtelser. Rapporten ledsages om fornødent af et forslag.

2. Senest den 31. oktober 2012 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Den Europæiske Centralbank en rapport om anvendelsen af denne forordning, og denne ledsages om nødvendigt af et forslag. Rapporten skal især omfatte:

- a) anvendelsen af IBAN og BIC i relation til automatiseringen af betalinger
- b) hensigtsmæssigheden af det i artikel 3, stk. 1, omhandlede loft, og
- c) udviklingen på markedet i relation til anvendelsen af artikel 6, 7 og 8.

*Artikel 16***Ophævelse**

Forordning (EF) nr. 2560/2001 ophæves med virkning fra den 1. november 2009.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning.

*Artikel 17***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. november 2009.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. september 2009.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

C. MALMSTRÖM

Formand

ABONNEMENTSPRISER 2009 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 000 EUR pr. år (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. måned (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	700 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	70 EUR pr. måned
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	40 EUR pr. måned
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	500 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	360 EUR pr. år (= 30 EUR pr. måned)
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

(*) Enkeltnumre: til og med 32 sider: 6 EUR
fra 33 til og med 64 sider: 12 EUR
over 64 sider: Prisen fastsættes i hvert enkelt tilfælde.

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnenter

Publikationer, der er produceret af Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer (Publikationskontoret) med salg for øje, kan købes gennem vore salgsgenter. Listen over salgsgenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA